

deles efter Folkemængden. Denne Regel indeholdes nemlig i Forordningen af 7de Juni 1843; der er vistnok for en Deel gjort Undtagelser deraf ved Loven af 20de Juli 1850, men Forordningen af 1843 bestaaer endnu som Regel. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Bornholm har omtalt de bornholmste Kjøbstæder, saa er han uidentivl i Wildfarelse; thi de Omkostninger, som fordeles paa Kjøbstæderne efter Forslaget, vedkomme slet ikke de bornholmste Kjøbstæder. De bornholmste Kjøbstæder gaae ind under det Beløb, som fordeles paa Amtsrepartitionsskatten, og efter Forslaget skulde de bornholmste Kjøbstæder, efter den for Bornholm bestaaende Regel, bidrage til disse Udgifter, som falde paa Bornholm, efter samme Regel, hvorefter de bidrage til Amtsrepartitionsskatten. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) er ogsaa uidentivl i Wildfarelse med Hensyn til, hvad han har bemærket om den Indretning, som for Tiden findes paa Møen; det er nemlig kun indtil Videre, at de af ham nævnte Amter have faaet Benyttelsen af den forrige Straffeanstalt paa Møen; den hele Indretning er ganske interemistisk, idet den nævnte Bygning blev overladt dem saalænge, indtil man kunde tilveiebringe en anden for Sindsvage hensigtsmæssig Bygning, og naar en saadan hensigtsvarende Anstalt er tilveiebragt, da vil Niemedet, hvori Straffeanstaltens Bygning er dem overladt, falde bort forsaavidt de helbredelige Sindsvage angaaer. Derimod vil man, selv efter den Tid, man faaer den her paatænkte Anstalt for Diftisterne, dog meget trænge til en Anstalts Opførelse for uhelbredelige Sindsvage, og det er ogsaa paatænk, saasnart Midlerne kunne tilveiebringes til at opføre en saadan, da at paabegynde den; men indtil Midlerne kunne tilveiebringes, vil den Indretning, som nu findes Sted i det forrige Lugtthuss paa Møen med Hensyn til de uhelbredelige Sindsvage, vedblive.

Orsleff: Naar det er omtalt, at det burde være en Regel for Kjøbstæderne, at ikke alene Folkemængden lægges til Grund for Udrædnings-Omkostningerne, men ogsaa Assurancesummen, saa finder jeg det at være en meget ubillig Regel. Den Kjøbstad, hvorfra jeg saaledes er, har været saa uheldig at være overgaaet en stor Ildbrand, og naturligvis faaet nye Bygninger, som ere høit assurerede; men dette har medført, at Byen er bleven fattig og har maattet optage svære Prioriteter, som den naturligvis skal forrente. Assurancesummen af Bygningerne tilligemed Folkemængden er allerede engang, som bemærket, efter Anordningen af 20de Juli 1850 lagt til Grund ved Rigning hos os, men vore Udgifter ere ogsaa derved blevne meget større end de burde være, da de, i saadanne Tilfælde, staae meget nær Udgiften af store, velhavende Byer, og det kan jo slet ikke være rigtigt. Derimod, regnet efter Folkemængden alene, det er rigtigt, thi der kommer Individerne til at contribuere efter deres Stilling, men det gjøre de ikke efter Assurancesummen. Jeg maatte derfor andrage paa, at det bliver efter Udfastets Bestemmelser.

Rettelser.

- Nr. 29, Sp. 426, L. 9 f. o.: Ordet "ikke" udsaaer.
- Nr. 29, Sp. 426, L. 13 f. o.: "endnu" læs: "nu".
- Nr. 29, Sp. 426, L. 24 f. o.: Efter Ordet "ogsaa" tilføies: "for dette Aar".
- Nr. 45, Sp. 669, L. 15 f. o. staaer: "ene" skal være: "end".
- Nr. 47, Sp. 698, L. 5, 6, 7 f. o. staaer: "det kan meget vel være urigtigt, fordi dette er Tilfældet" skal være: "thi det kan meget vel være urigtigt at tage disse Bestemmelser i een og samme Lov, fordi dette er Tilfældet i vore nuværende 3 Communallove".